

ALS NOG

INGRID VERBRAEKEN, ONZE CURATOR - SCENOGRAAF VERTELT

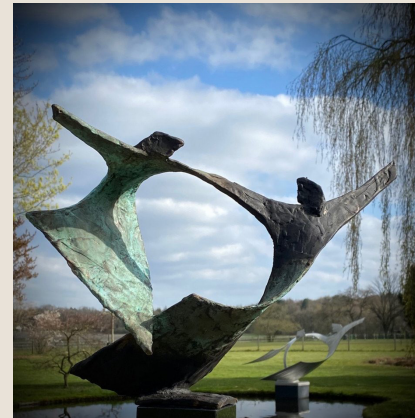

Het regent zonnestralen

Begin deze herfst bezocht ik de zevende editie van de beeldentriënale in IJzerenberg kunstenpark, bij Leuven. 'Onze' beeldhouwer Jos Kuppens neemt sinds jaren deel aan deze driejaarlijkse groepstentoonstelling en benieuwd naar wat voor inspirerend werk de 41 andere internationaal deelnemende beeldhouwers in deze editie onder de titel *La Divina Commedia* zouden presenteren, ging ik erheen.

Enkele werken bleven in mijn hoofd opdoemen als erg mooi en passend in het kader van het Arts Center dus inmiddels zijn er gesprekken aan de gang met de betreffende kunstenaars en concrete plannen in wording. Eén van deze opmerkelijke kunstenaars is **Martha Waijop** (1945). Half oktober bezocht ik haar atelier en beeldentuin in de rijke natuur rondom het Kröller Müller-museum. We hadden boeiende gesprekken over haar levensloop en

visie. Door het draaien van de geïmproviseerde tafel, waarop haar beelden in wording staan, haalt zij het maximale rendement uit haar beeldmiddelen. Vanwege dat draaien verzekert zij zich ervan dat de visuele spanning in het beeld vanuit alle gezichtshoeken gegarandeerd blijft. Zo ontstaan beelden die van alle kanten bekeken willen worden en die de indruk geven dat het onderscheid tussen voor- en achterkant grotendeels is weggefallen. De blikvelden worden verruimd en de beelden krijgen wanneer je er als kijker omheen loopt nieuwe

dimensies, invullingen en betekenissen. Uitbundig gewichtloos lijken haar werken. Niets is onmogelijk en alles staat in balans. Het is alsof zij ons wil tonen dat durven vertrouwen en verlaten op, ons oneindig veel meer te bieden heeft.

In haar beginperiode werkte Martha Waijop voornamelijk tweedimensionaal. Haar eerste beelden waren figuratief en vertoonden in stijl sterke overeenkomsten met het werk van Charlotte van Pallandt. Later bleek de nabootsing van de werkelijkheid niet genoeg en verdiepte zij zich verder in de uitpuring

van de lijnvorming, het creëren van openingen en de driedimensionale beleving ervan. Haar bronzen beelden verbeelden veelal geabstraheerde figuren die in een schijnbaar vederlichte balans, vaak in een opwaartse beweging, een energieke, poëtische, uitgebalanceerde evenwichtsoefening uitvoeren en dragen tot de verbeelding sprekende titels zoals *Dance in the fields of gold*, *Wonderful life*, *Give it a try* en *Yes we can*.

Bij ons afscheid overhandigde ze mij haar boekje Martha Waijop sculpturen gefotografeerd door Ed van der Elsen, daarin schreef zij: Het regent zonnestralen, voor Ingrid van Martha. Wij zijn verblijd met deze kennismaking en presenteren u graag een aantal van haar bronzen beelden in onze beeldentuin alsook enkele kleinere beelden in de Gallery.

